

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
INDEPENDENT
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFON
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.279

BARCELONA, DILLUNS, 5 JUNY DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Grans magatzems EL SIGLO

ACTUALMENT
EXPOSICIO Y VENDA

Mobles y articles pera taula y regal

NOMBROSES OCASIONS

Vaixelles. - Serveis de cristall. - Jòcs café.
Centres.-Bateria de cuina.-Ceràmica.-Mobles.
Flors.- Làmpares. - Articles de pell. - Bisuteria.
Joieria. - Relotgeria. - Quadros. - Escribanies.
Figures. - Caixes paper, etc., etc.

Gran assortit en Estampes y Recordatoris

PRIMERA COMUNIÓ

SECCIÓ DE QUEVIURES (PLANTA BAIXA)

Cerveza "Petty"

En ampolles de 72 centilitres.-Envasat especial para El Siglo

FOSCA: l'ampolla, pessetes 0'35; la dotzena, pessetes 3'60

PILSEN: » » 0'40; » » 4'20

(SENSE ENVAS)

Bàsculas-Caixes
Pibernat pera Cabals
Avinyó, 8-10

Dr. M. CAMPS VIES URINARIES Y MALALTIES SECRETES. - S'APLICA EL 606.
De 11 a 1 y de 3 a 5. Econòmica, de 7 a 9 nit. FUSTERIA, 2 Y 4, 1ER

INFORMACIONS CAPRITXOSES

BARCELONA

VISTA PER UN PERIODISTA SARAGOSSÀ

Per atzar, després de molt temps de no llegir, vaig ensorgir dies enera amb un número de l'«Heraldo de Aragón» i me cridà l'atenció veure que l'article de fons estava dedicat a Barcelona. Vaig mirar la firma, i al veure-la ja vaig maliciar-me quelcom d'normal.

El senyor Valenzuela, La Rosa, director de l'esmentat diari, té la monomania de Barcelona i de Catalunya: aquestes dues paraules són en ell una obsessió constant. No hi ha escrit d'ell sense punxades contra Catalunya i els catalans.

Ja quan els fets de juliol de 1909, l'home anà de corresponçal especial a Barcelona i envià al seu diari una sèrie d'articles espantosos. Devia fer-se l'illusió que anava a una cosa així com la guerra russo-japonesa i per tot veia canons, i soldats, i barricades, i morts, i ferits. Hi ha que adverteix que'l diari que dirigeix, si no es del gruby, mereix esser-ho.

Ara ha tornat a Barcelona i de nou la seva fantàstica imaginació ha concebut unes impressions de viatge que si no fossin riures per les coses que en elles explica, farien indignar. No farem més que copiar alguns trossos, pera que'ls llegidors jutgin de com les gasta.

La primera impressió la titula «La ciutat arpençada» i després d'un exordi cursi en que surt el mar azul, la llanura salpicada de flors, la muntanya coberta de pins, el cel amb nubes de nácar, etc., ens dedica un paràgraf tan ghermós com el que segueix:

«Barcelona sofre un amarg dolor de sus pecados, un angustioso recordamiento de un pasado. Barcelona siente, por dentro, un agudo dolor en el que hay algo de humillación y mucho de pena por las injusticias que cometen en tiempos de ciega agresividad.

«Creyeron los catalanes que su tierra era la tierra prometida del arte ante la cual las demás regiones de España sólo podían ofrecer miserables efluvios de una estética trasnochada, manifestación lógica de la pobreza y ruindad de la meseta castellana incapaz de despertar bellos pensamientos ni bellas obras. Algunos éxitos fáciles les dieron aparentemente la razón y el triunfo les embriagó de soberbia y altivez. Pero este año fué organizada una Exposición de arte con el lujo con que suelen hacerse estas cosas en Barcelona y la Exposición ha sido para los catalanes una dura y provechosa lección. Los catalanes se han declarado vencidos ante el arte sólido y vigoroso de castellanos y de andaluces.»

Ja ho veuen. L'art dels castellans i andalusos.

«En política, no hablemos. Aquellos pujos de fiera autonomía, aquel deseo noble de gobernarse por sí mismos, que los catalanes sentían y que debieron sentir todas las regiones de España, aquella aversión al canerismo, al caciquismo y a los oligarcas de fuera, se derrumbó con el fracaso de la Solidaridad que no pudo libertarles, porque en sustitución de la pasada y odiosa servidumbre se alzó otra cien veces más ingrata, hechura de casa y urdida por hombres que no tenían la preparación necesaria para imponerse a sus propias debilidades ni a los vicios de los demás. Y, entretanto, aislados de la soberanía protectora del Estado, no encontraron en ellos mismos energías para impedir el avance de los elementos francamente revolucionarios que hoy mandan y gobiernan en la ciudad a despecho de los que se consideraban como sus más celosos defensores. Nueva y penosa humillación a la que ha contribuido más que nada la rivalidad y el odio que crece como planta maldita entre los hombres de este país.»

De manera que lo que per una banda és un deseo noble de gobernarse por sí mismos, que los catalanes sentían, y que debían sentir todas las regiones de España, per una altra és un pecat gros del gual deu, Barcelona i Catalunya, empenyidors. En què quedem? Es pecat també l'haver «desertat el canerismo, el caciquismo y los oligarcas de fuera»? Ah, senyor Valenzuela! Potser sí, que per vostè són pecat totes aquestes coses. Vostè viu en un poble, en el qual, quan se fan eleccions, encara s'han amb «canerismo, cacics y oligarcas de fora». Vostè viu en un poble que elegix quasi sempre a don Segismundo Moret, malgrat no volguer aquest acceptar mai l'acta i malgrat ésser un home completament inútil per a Saragossa. Y per què és així? Perquè convé als alts dignats de Madrid. Y si parlarem dels altres diputats i senadors per Saragossa, qui són ells, i quines són les seves obres? No és més gran aquest de fracàs, el tenir uns representants en les Corts, que mai demanen res, que no serveixen para res, y que accepten tot lo que'ls governants els diuen, no recordant-se que són diputats més que para'ls seus fins particulars? És molt perillós tractar aquestes coses quan se té la feulada de viure.

«Del recordamiento nacen las más heroicas y laudables acciones — diu el senyor articulista. — Barcelona, arrepençada de sus anteriores errores y de sus pasados desvíos, se halla en maravillosas condiciones para obtener por nuevos derroteros todo lo que merece una ciudad de tan grandes arrestos y con vitalidad no superada por ningún otro pueblo español. De su actual y forzada humillación resurgirá más poderosa y más espléndida, porque habrá aprendido muchas cosas útiles en los días de fortuna adversa y no será ya tan fácil que en momentos sucesivos pierda la cabeza entre las nubes.»

Y ont és aquesta humillació de Barcelona? Ont és aquest recordament per imaginaris culpes? Jo crec que'l senyor Valenzuela ha tingut un somni i en el somni ha vist totes aquestes fantàstiques coses. Y encara ha vist més. El seu lluminós article acaba així, amb cops de xim-xim i salves:

«Suenan las trompetas y rebotan los tambores. Por las Ramblas desfila un regimiento de infantería con su música a la cabeza. Después, otro y otro y otro... Toda la guarnición que ha sido revista por Weyler. La gente abre paso y por entre dos hileras marchando de curiosos pasan los soldados, marchando admirablemente. Se interrumpe en absoluto la circulación. Toda la vida de la ciudad permanece un largo rato suspendida de aquel espectáculo. El público elogia la marcialidad de los quintos y los contempla con marcada y significativa simpatía.

«Termina el desfile. Las gentes continúan afanosas su camino, respirando sin ocultar su satisfacción. Barcelona puede estar tranquila.»

En què quedem? Barcelona, segons vostè diu més amunt, està en poder dels demagogs, dels revolucionaris. Més avall, ja no ens així: Barcelona pot estar tranquila, car una pau armada vetlla la seva vida; no hi pot haver ni demagogs ni revolucionaris. Seran així els demés articles, senyor Valenzuela? Perquè fora obra de caritat procurar que no somniss més.

M. TRILLA

Notes polítiques

L'acció de la Joventut

Demà al vespre se reunirà en el Centre Nacionalista Republicà del carrer de Pelai la Junta Directiva de la Joventut Federal Nacionalista Republicana, pera discutir y aprovar amb preferència la ponència encarregada als senyors Mallafré y Noguera, sobre l'organització de Joventuts a tot Catalunya. El projecte presentat pels ponents en l'anterior sessió és el següent:

1. Organització y delegacions.
Base I. En cada una de les capitals dels 34 districtes electorals y a Tarragona, Reus y Falset (circumscripció electoral), s'organitzarà una entitat de joves federals nacionalistes republicans.

En les capitals ont ja existeixen Joventuts adherides a l'U. F. N. R., empraré que conservin encara l'antiga denominació de la procedència dels partits refosos en l'Unió, el delegat que's nomenarà (base 4) procurarà que adoptin lo més prompte millor la denominació de federals nacionalistes republicans.

Base II. En aquelles capitals ont no hi hagin elements suficients pera constituir una entitat que pugui ésser reconeguda per la legislació actual, podran constituir-se amb el nom de Delegació, Comité o qualsevol altres organismes amb plena personalitat entrecarregats principalment d'impulsar la constitució de societats amb arrello a la llei.

Base III. La Joventut Federal Nacionalista Republicana de Barcelona mantindrà iguals relacions de companyerisme amb totes aquelles entitats que ja existeixin o en lo futur se constitueixin, en poblacions que no siguin capitals de districte electoral, procurant respecte de les mateixes l'electivitat

ECOS

JA no vé la Duncan. En l'hora de les danses furioses y lascives, quan per tota Espanya y per reflexe a Catalunya, tornen a oferir visions de lascivia aquelles dansantes que ja en la vella Roma saberen recullir, amb les seves cadenes, els ulls dels patricis llibertins, pensarem que podríem contemplar la resurrecció de les danses antigues. Però la Duncan ja no vé. ¿Hauria pensat, persistint en l'erro tradicional dels francesos, que Barcelona és el pòrtic d'Andalusia, y que, per lo tant, serien incompres les seves danses en la terra dels balls epilèptics? Lo cert és que la Comissió de festes de l'Exposició acaba de rebre un telegrama de la gran artista, excusant-se de no poder venir, malgrat la seva anterior conformitat.

EN compensació, diguem-ne compensació, se prepara, també en el palau de Belles Arts, l'especificació del poema «Liliana», de l'Apel·les Mestres. La música perà den Granados, el decorat den Vilumara y en Moragas y Alarma, dibuixant els figurins el propi Apel·les Mestres.

PER últim han rebut els tarragonins la bona nova de que'l Govern ha concedit 60.000 pessetes pera les properes festes de Tarragona.

D'aquesta concessió depenia la realització de la cavalcada històrica projectada per en Moragas y Alarma. S'ha pensat fins en un desembarc del rei don Jaume, decorant un vell barco com una antiga galera. En Moragas y Alarma parlen d'aquestes evocacions arqueològiques amb l'elúsió de qui vol fer obra imperdurable. Com si els bons veïns de Tarragona que la contemplaran fossin un innombrable jurat d'historiars, arqueòlegs, artistes y anticuaris.

CARRER de Barbarà. Uns urbans y entorn d'ells, bellugadissos, cridaners y lamentables, tultits, cecs, cals de jattes, mancos, coixos, esguerrats de tota mena; tota l'humanitat dolorida y dolorosa, estrafeta, mutilada y miserable que l'Isidre Nonell dibuixava.

Un filantrop ha fet una deixa pera aquesta pobre gent y va a recollir-la. Diuen que's tracta d'una quantitat faulosa, de cent cinquantes pessetes pera cada esguerrat, y els urbans, convertits en Mocenes de la miseria.

Tantes voltes com persones competents en aquesta matèria han discutit l'importància de l'idioma català, sempre han convingut que si al nostre idioma se li ha de donar el calificatiu de dialecte, no se'n pot escapar del mateix qualificatiu l'idioma castellà, puig tant l'un com l'altre tenen la derivació de la llengua llatina.

Nosaltres considerem ridícula la discussió d'aquestes coses, quasi tan ridícula com la actitud de certs personatges que, vivint a Catalunya, menyspreuen l'idioma dels que han de judicar.

La salvatjada de Sant Feliu

El bisbe visita al capellà Bullich

El nostre estimat confrare «La Publicidad» publicava ahir aquesta nota de darrera hora: «Anoche, en los cañes y centros donde se reúnen políticos y periodistas, circuló con gran insistencia el rumor de que se hallaba moribundo el cura beneficiado del Píno, Buenaventura Bullich y Gasset, herido y detenido en su domicilio a consecuencia de los sucesos de San Feliu.

Acudimos a los centros oficiales para obtener la rectificación o confirmación del rumor, pero allí nada sabían; en vista de lo cual nos dirigimos a la plaza del Pino, domicilio del cura Bullich, averiguando que el rumor carecía de fundamento y que sólo había podido tomar cuerpo de veracidad por haberse retirado los guardias de la casa número 4, después de la visita que hizo al cura herido el obispo de esta diócesis doctor Laguarda.

Según parece, a este señor le produjo muy mal efecto tener que pasar por entre dos aporranados de seguridad, y obediendo indicaciones de algunos allegados del herido, se interesó para que la guardia de vista se redujera a la de la habitación del herido. Y esto es todo.

El fet és cert. En efecte, han sigut retirats els guardies que hi havien a l'escala del domicili del capellà detingut. Però lo bo és que anit encara el governador no'n sabia res, depenent com depenien dits guardies de la seva autoritat, puig no són dels que estan a les ordres del jutjat.

Manifestació

Ahir varem rebre la visita del jove don Felip de Vilalba Peinado, al qual deixem ahir que la policia l'havia detingut. El senyor Vilalba ens manifestà que era certa la seva detenció però que fou per breus moments y degut, segons digué, a una equivocació de la policia, puig ell no es del requet ni intervingué pera res en els fets de Sant Feliu.

En memoriam

Al convit de les joventuts radicals, un centenar d'aquests marxà ahir a la tarda a Sant Feliu a posar una corona sobre la tomba del que fou son correligionari Josep Tauler.

Arribats a Sant Feliu, se dirigiren en grup de quatre o cinc, al cementiri y després d'haver complert son comés y amb permís de l'arcalde, visitaren també en petits grups, als seus correligionaris que's troben a la Presó de la vila.

L'arcalde comunicà al governador que no havia ocoregut cap incident.

En quant als carlins no's deixarem veure per Sant

LA VAGA DE TERRASSA

«Senyor Director d'EL POBLE CATALA

En vista de que la qüestió continúa en el mateix estat y no podem comunicar cap dato nou, ens limitarem a manifestar que desde dilluns quedará establerta l'olla comunal, ont tots els parats podrem satisfer nostres necessitats alimentícies y així podrem mantenirnos amb pou ferm fins que la burgesia vulgui solucionar el conflicte.

El clock-out que ens ha declarat la burgesia pera destruir la unanimitat de criteri que d'ens d'onze mesos ve demostrant la classe obrera de l'art fabril, ha sigut íe fatalis conseqüencies pera'ls mateixos patrons, puig s'han vist precisats a declarar-lo al bell mitg de la temporada, ocasionant així una perdua de milers de duros. Però's veu que no's importa gaire sacrificar l'industria y a tota la classe obrera d'un poble que vol treballar y viure.

Lo més interessant pera'ls directores de l'Institut Industrial és el domini popular, l'orgull que sempre han volgut tenir, prescindint dels perjudicis que ocasionen a molts industrials als quals no's interessa el domini legal, sinó fer funcionar llurs màquines.

Nosaltres, davant d'aquesta descarada coacció, amparada y protegida pel governador civil, volem fer constar que'ls tapitots burgesos d'aquest moviment porten una finalitat que exigeix dels petits y novells industrials que donquin una mirada pel seu voltant pera que veegin el llas amb que se els ha lligat.

Els propòsits que persegueixen es matar aquest esperit concient arrelat en els cors obrers terrassencs y després enfocar an aquests industrials que, degut a son geni intel·ligent, se van enlaurar de depressa, posant llur industria amb condicions de competir amb els industrials més importants.

Fixinsi bé els interessats y procurin desfer-se d'aquest jou, sinó volen veures arruïnats. No és la passió la que'ns ho fa dir: és l'experiencia, la reflexió, la realitat. D'el no, al temps. — La Comissió de vaga. — Terrassa, 3 juny 1911.

El XXV aniversari del Centre Català

Reunió de representants de la U. C. al Centre Català de Sabadell

A les onze del matí ha comensat la reunió de representants de l'U. C. La presidència l'ocupen els senyors D. Martí y Julià, Mora y Graupera, Colomer, Serra y Moré y Artés. Actuen de secretaris els senyors Millet y Capmany (Aureli).

Hi assisteixen 31 delegats de diferents indrets de Catalunya.

El president de l'U. C., en Martí y Julià, proposa als representants del Consell general extraordinari de l'U. C. d'haver vist aquesta benemèrita entitat amb satisfacció el que s'haigut reunit per primera vegada el Consell fora de Barcelona y que sigui aquesta reunió a Sabadell en la patriòtica entitat que tant ha lluitat per la causa de Catalunya.

S'aprova per unanimitat.

El senyor Capmany, secretari, llegeix l'acta del Consell anterior; el senyor Serrat, de l'Associació «Casasnovas», de Manlleu, fa algunes aclaracions referents a unes manifestacions fetes en l'altre Consell y s'aprova l'acta.

Se proposen pera l'admissió a l'U. C. les persones, entitats y periòdics següents: «Renaixement», «Metralles», «Escala Catalana», «Escala Nacional Catalana», Josep Noi y Marras, de Barcelona, Francesc Casasnovas, de Terrassa, Vicens Artés, de Castellat del Vallès, Francisco Fios y Calcat, de Barcelona, M. Serra y Moré, de Pineda, R. Pla y Armengol, de Barcelona, Vicens Ballester, de Barcelona.

El senyor Llorens, abans de passar a votació l'admissió dels proposats, prega's l'legiti la sollicitud de «Metralles». Com sigui que'ls secretaris se l'han descuidada, la presidència demana al senyor Llorens que dongui les explicacions de paraula y així ho fa, comensant a explicar l'història de «Metralles» y dient que ofereix aquesta a l'U. C.

Per unanimitat s'accepten tots els proposats o sigui 172 vots. (Els vots són plurals).

Seguidament s'aixeca la sessió pera continuar-la demà, a les deu en punt. Són les dotze del mitgdia.

A dos quarts d'una s'han comensat a ballar sardanes en el pati del Centre Català en honor dels delegats de l'U. C., vegetant en extrem concorreguts, donantli una nota ben hermosa les gentils sabadellenques y altres senyoretes, les quals puntejaven la dansa catalana.

A dos quarts de quatre, els delegats, acompanyats de diversos socis del Centre Català, han visitat l'Escola Industrial d'Arts y Oficis.

Sessió commemorativa del XXV aniversari del Centre Català

En Miquel Duran Torrijada, secretari del Centre Català, llegeix la llista d'adherits.

El president senyor A. de P. Capmany comensa dient que'l C. C. desde'l moment de la seva naixença ve lluitant per la Patria catalana y que malgrat l'haver passat 25 anys encara's troba rubert de joventut pera continuar la tasca de treballar pera l'unió de tots els catalans, mantenint sempre ben sola y ben alta la senyera del Catalunisme. (Aplaudiments.)

Endressa una salutació a tots els representants que han acudit a la crida del C. C. Fa història de la fundació del Centre, entonant un cant patriòtic a la ciutat de Sabadell.

Dedica un record an en Ferran Alsina, Guimerà, Riera y Bertran y Permanyer, primers lluitadors del catalanisme, dels qui diu n'aprenegueren la santa independència (Ovació.)

Recorda les lluites que ha vingut sostenint el catalanisme pera les reivindicacions justes de Catalunya. (Aplaudiments.)

Fueteja el fet de l'Alonso Martínez sobre l'article 15 del Codi Civil. Dedica un record an en Pau Colomer, ponent del projecte de constitució de l'Assamblea de Manresa y elogia la bona pensada de la Agnès Armengol de Badia pera que les dones costegessin la senyera de l'U. C. (Ovació.)

Acaba dominant al president de l'Unió Catalunista que jutja el comportament del Centre en les seves lluites pel catalanisme. (Ovació llarga que obliga a l'orador a donar un crit de «Visca Catalunya!», que es contesta per la concurrència.)

El senyor Modest Duran dona lectura de adhesions particulars que per la seva transcendència creuen dignes de que conegui la concurrència. Aquestes són: don Romani y Puigdemolles, Enric Prat de la Riba, Jaume Carner, mossen Jaume Collat, Narcís Verdader y Callis, Ramon Vidiella, Sebastià Farnés y Grupo Catalanista de Pineda.

Don Antoni Sunyol comensa elogiant el parlament del senyor Capmany, pera el que té hermoses frases.

Explica el camí que segueix el catalanisme y diu que, malgrat se digui que molts s'han desviat en el camí trasat per l'U. C., té la confiança que molt se ve vent pera la causa de Catalunya, explicant el treball que sostenen en la Diputació, que no creu ni vol sigui provincial, fustejant que'ls polítics espanyols hi baguessin dut la mala administració espanyola per catalans descastats y saions. Elogia el comportament del

CRONICA DE BARCELONA

A LA MEMORIA DE DURAN Y BAS
Solemnitat Universitaria

Les ciutats-jardins Per Cà la Cintat se diu...

La cursa d'automòbils

Senyor Manuel Folguera. (Aplaudiments.)
Doncs com de les representacions que porta i que es el C. N. R. de Barcelona, representació que diu portar amb orgull, per esser la senyora catalanista la bandera nua dels nacionalistes republicans, i afeix que ell, essent per damunt de tot catalanista, creu obrar amb perfecta lògica al formar part del C. N. R., ja que per tots els camins se va a Roma. També diu dur la seva representació que, per humil que sigui, es representació de la seva història, recordant el temps en que fou president de l'U. C. Aquest títol d'ex-president creu esser el més noble que pot ostentar. (Ovació.)

Acaba dient que sempre en tots els seus actes ha lluitat per les llibertats de Catalunya. (Ovació que dura llarga estona.)
En Miguel Llorca aludeix a la cansó d'«Els Segadors», avui arribada, i al temps en què l'U. C. els preguntaven:

«Aont es vostre capítol?»
«Aont es vostra bandera?»

«Ara — diu — tots són «clanders»; empré el poble no els segueix en aquests com seguien als presidents de l'U. C. que no eren «clanders» de ningú.

Diu que mai va creure amb la Solidaritat Catalana, puig els diferents elements que l'integraven no podien capgirar-se fins.

Diu que té fe amb l'U. F. N. R. perquè aquesta té un programa que, de seguir, com no dubta, és el programa que lluita per l'integritat de l'autonomia catalana. (Forta ovació.)

Fueteja als polítics que — diu — fan conxorxes espanyolistes.

Entona un cant a l'obra català avui tret de casa per la forestalitat que no vol entendre altra paraula que la de la «nòmada».

El parlament del senyor Llorca, de tons molt radicals, ha sigut molt aplaudit. Acaba donant un crit de «Visca l'unió de tots els catalans» que es contesta.

En Jaume Orús, del Centre Català, llegeix un sonet titulat «Les mans triomfantes», de la que n'és autor el jove poeta Joan Arús.

L'Anoní Sanxador diu que l'Centre Català de Sabadell és un dels que s'ha sostingut mentre tants d'altres han caigut.

Recomana a l'element jove vingui a contribuir i a seguir la lluita que l'Centre Català des de 25 anys ve sostenint en la indústria ciutat de Sabadell, lo que demostra que el catalanisme no es reacciona ni en el mal sentit de la paraula, ja que durant tants anys s'ha sostingut en una ciutat el nucli de la que és l'element obrer.

Diu que l'algardà i Manresa són agermanats a Sabadell per la seva representació de diputat catalanista.

Acaba dient que l'agència del Pi de les Tres Branques és el símbol de la llibertat de Catalunya que s'apropa.

En Joan Permyer felicita al Centre Català per la duració dels 25 anys, defugit de les misèries i lluites humanes. Diu que malgrat el que visqui apartat de les luites catalanistes, confia catalanista com a abans i recomana als joves que no deixin mai els ideals del catalanisme i acata amb el crit de Visca, no l'U. C., sinó l'unió de tots els catalans.

Donya Agnès Armengol de Badia llegeix sentència una bella poesia patriòtica que es molt aplaudida, tributant-se a l'acabar una ovació a pau dret.

En Josep M.à Roca anuncia que serà breu. Diu que ve a Sabadell malgrat hagi de perdre la nit i fa vot per que puguem perdre moltes de nits fent catalanisme.

Parla del dilema d'«Eximius» i «Regiment de príncep» entre el rei d'Aragó i un català, dient que allò ont va el rei va la llei si afeix sab fer complir, i que per això ell ve amb plena joia al Centre Català que sempre s'ha mantingut en els principis austers i honrats.

Acaba dirigint una salutació a la Agnès Armengol de Badia dient que lo que promet a Poble de que's mantindria la bandera honrada, pot ara véurela sense ni una flangera i com sempre immaculada. (Aplaudiments.)

En Manuel Ribot i Serra llegeix una poesia titulada «Les dues herèndies».

En D. Martí i Julià comença dient que aquest acte és el primer d'una sèrie que el catalanisme's proposa realitzar. Diu que cap dels perfils polítics militants ha portat res de nou en els programes, sinó que tot lo han tret de l'U. C. i que cap dels partits pot portar com ells el lema de sempre Catalunya, ver ideal de llibertat.

Dirigint-se a la Agnès Armengol diu que la bandera de l'U. C. no és a l'homenatge de Solidaritat però no per acatament als polítics professionals i forasters que després han aplicat cloroform al poble.

Ara commemorem aniversaris de fundacions, després commemorarem llibertats; i si aleshores som morts, la nostra pols serà trepitjada pels homes lliures de Catalunya. Acaba donant un crit de «Visca per sempre Catalunya» i maleix sigui qui en renegui.

En Manuel Folguera fa el resum. Maleix la maliciosa costum d'edificar i ensorrar que tenim a Catalunya; recorda els Centres que ha vist i que ha contribuït a la seva fundació i que han desaparegut.

Dedica un eulogi a don Antoni Suñol perquè per tot lo que afecta a Catalunya col·labora amb ell a la Diputació, i an en Miguel Llorca, per la contribució als actes catalanistes en que sempre havia pres part.

Exhorta a la joventut a tenir idealitat i a estimar la terra ont ha nascut.

El local estava ple de gent.

L'Universitat de Barcelona i d'una manera especial la seva Facultat de Dret, van honorar ahir d'una manera digna i seriosa la memòria del que fou son rector i degà, i eximí juríconsult don Manuel Durán y Bas.

En el Saló Doctoral y en un dels punys de la paret del costat esquerre, s'hi ha col·locat una gran làpida en marbre blanc que recorda la memòria i els mèrits del gran juríconsult. És obra, la làpida, força recomanable, de l'artista senyor Clarassó i en ella s'hi veu una matrona que simbolisa la ciència del Dret coronant el buste del juríconsult, d'una gran semblança. Els mèrits i els càrrecs universitaris que desempenyà el final, se troben sintetitzats en la làpida en una llarga inscripció llatina.

La solemnitat se celebrà en el mateix Saló Doctoral on ja descoberta la làpida. Com ja diguerem, l'acte estava organitzat alhora pel Claustre, pels que foren deixebles del senyor Durán y Bas y pels actuals estudiants de la Facultat de Dret.

Va comensar la cerimònia a un quart de dotze, estan el Saló ben ple, vengenthi moltes dames.

La presència de l'acte l'ocupà, per presència del rector, el virector doctor Daura, seient als seus costats en l'estrada presidencial, el president de l'Audiència senyor Del Río, el fiscal senyor Rives, el representant de la Diputació y de l'Economia d'Amics del País senyor Verdader y Callis, el president de la Comissió organitzadora de l'Homenatge senyor Vilaseca y el fill gran del finit don Raimond Durán y Ventosa, a la dreta; i a l'esquerra, l'arcalde accidental senyor Serrallera, el president de l'Audiència Provincial senyor Monfort, el representant del bisbe y els degans de les diverses Facultats.

Occuparen altres llocs de distinció representants d'altres corporacions y el Claustre Universitari. La majoria dels catedràtics portaven toga, però sense muceta.

Va comensar l'acte llegint una breu Memòria dels treballs realitzats per la Comissió organitzadora de l'Homenatge, el secretari de la mateixa don Lluís Vallet, advocat. Seguidament don Josep Maria Vilaseca y Pujadas, secretari del Jurat que s'anomena per concedir el premi ofert pel rector amb motiu de la solemnitat, el millor treball que presentessin els actuals deixebles de la Facultat sobre matèries de Dret Penal o Mercantil que amb especialitat coneixia el senyor Durán y Bas, va donar lectura del full del Jurat premiant la Memòria que porta per lema «Libertat i llibertat» y per títol «Teoria Penal de M. G. Tardes».

L'autor de la Memòria és don Josep Maria Trias de Bes, el nom del qual fou rebut amb grans aplaudiments.

El mateix senyor Vilaseca, per encàrrec del doctor Daura, va llegir a continuació una carta enviada per l'alumne premiat al rector, renunciant la part de premi en metaleu y recomanant que's destini una part d'aquesta a ajudar a la família del porter de l'Universitat, mort darrerament.

El desprendiment del deixeble premiat encara fou més aplaudit, com també foren aplaudides unes breus y sentides paraules que pronuncià el doctor Daura en honor del senyor Trias de Bes.

A continuació, el catedràtic de Dret Internacional don Joan de D. Trias y Giró, va llegir una extensa però ben escrita y interessant «Biografia» del Durán y Bas.

Comensà el doctor Trias dedicant un sentit record a la Memòria del doctor Coll y Pujol al qual substituïa en la tasca y després va entrar a descriure la figura del senyor Durán y Bas en quant a la seva vida universitària, com a estudiant, professor, degà y rector de l'Universitat, fins a la seva jubilació l'any 1899.

Acabada aquesta part, la més interessant de son treball, va estudiar després el doctor Trias an en Durán y Bas com a polític, economista y sociòleg y, sobre tot, en la gran part que prengué en la formació de la moderna personalitat catalana en ses tres fases: literària, econòmica y jurídica. Fixant-se, especialment, en aquesta darrera, feu remarcar que'l mèrit principal del Durán y Bas fou el d'haver presentat sistemàticament y en tot son valor sociològic, el Dret Civil de Catalunya sobre tot en la seva celebració «Memòria», explicant també la part que va pendre desde el camp de la seva política, en el manteniment d'aquell dret.

Se va ocupar seguidament en altres aspectes tant polítics com íntims de la personalitat del Durán y Bas y va acabar el doctor Trias dedicant sentides paraules als fills y a la vida de l'illustre biògraf, felicitant als estudiants de dret per la seva iniciativa a l'organitzar l'Homenatge y encoratjant-los amb unes senzilles paraules de comiat que en Durán y Bas va dir als seus deixebles a l'acabar unes conferències que's va donar l'any 1888.

El doctor Trias fou molt aplaudit.

El venerable degà de la Facultat de Dret doctor Planas y Casals, va posar una altra y forta nota d'emoció, recordant amb paraules galanes detalls íntims de la vida del seu mestre y antecessor en el Deganat y fent entrega oficial de la làpida a l'Universitat.

Posà fi a la cerimònia el doctor Daura, el qual després d'excusar l'assistència del baró de Bonet que com a senador ministerial se vegé obligat a marxar a Madrid, y de tenir també para a Durán y Bas paraules d'elogi, va felicitar a tots els que organitzaren y prengueren part en l'acte y agrai l'assistència an aquest d'autoritats, corporacions, dames, estudiants, etc.

L'acte acabava prop de la una del migdia.

—El desequilibri nerviós, la neurastènia, l'histerisme, debilitat, anèmia y desordes de la nutrició se curen amb el DINAMOGENO SAIZ DE CUREN.

FESTIVAL.—A benefici dels que hi han preses per causes motivades per la llei de jurisdiccions, se celebrà ahir matí, en la Plaça de Toros Vella, un festival en el qual hi prengueren part els corsos don Clavé, la Banda Municipal y algunes parelles de muntanyes de cavall que foren l'acostumat garrinells.

El públic no era pas molt nombros.

Interessantíssima, com s'esperava, va esser la conferència que sobre'l tema expressat va donar divendres a l'A. E. P. el nostre distingit amic don Cebrià de Montoliu, bibliotecari del Museu Social de nostra Ciutat.

Després d'un breu exordi de presentació del tema, va fer remarcar el conferenciant l'importància del moviment, cada dia més extès arreu, a favor del millorament de les condicions de les habitacions obreres, moviment que encara quatre interessatíssims aspectes: un de tècnica constructiva, d'organització de l'urbanització del qual se preocupen avui totes les grans ciutats d'Europa y d'Amèrica; un aspecte higiènic qual finalitat és la disminució de la mortalitat; un aspecte educatiu, de formació de noves rasses més perfectes, y finalment un aspecte econòmic de reforma del sistema de la propietat de la terra, que's concreta en la corrent municipalista y socialista.

Aquest moviment, iniciat fa uns 20 anys, no es una utopia, puig ha donat ja admirables fruits. Dintre de l'exploració industrial comprèn també aquest moviment dos aspectes principals: l'un aquell anomenat pels anglesos «Industrial Betterment», millorament industrial y l'altre el de la descentralització industrial.

En l'estudi d'aquests dos aspectes s'extengué el conferenciant largament. El primer, l'«Industrial Betterment» està adreçat a sa-nejar en lo possible els vicis morals y materials de les fàbriques; el segon, la descentralització industrial, s'ha concretat en aquests colossals projectes de les ciutats-jardins.

Belles iniciatives se troben arreu, en el primer dels assidus aspectes, però especialment al Nord-Amèrica y a Anglaterra. Tipus de fàbrica moderna ont res s'estalvia en punt a confort y aude luxa per fer el treball manual atractiu, agradable y digne, són al Nord Amèrica les fàbriques de la «National Cash Registers», a Dayton (Ohio) y la de Ferris, de cotilles, aprop de Nova York, y a Anglaterra les del Lever, de savó a Port Sunlight y les de xocolata dels Cadbury a Bourneville, aquestes dues famoses ademes com a davanteres del moviment creador de les ciutats-jardins.

El senyor Montoliu descrigué detalladament aquests colossals establiments industrials y el fonament de la seva organització, que no es pas deguda, digna, a creacions artificials de la fantasia neuròtica de quatre opulents fabricants que així han volgut donar satisfacció a llurs sentiments filantropics o vanitosos, sinó fruit d'aquell principi momentàni, per Mr. Lever, de «participació dels obrers en la propietat», oposat al principi de la participació en el profit.

Després de descriure aquestes arcaides modernes que constitueixen les explotacions industrials de Port-Sunlight y Bourneville, va entrar a considerar el moviment de descentralització industrial que's va observar a Alemanya y a Anglaterra, moviment socialment el més beneficiós, puig fa mirar l'aglomeració en les grans ciutats amb tots els terribles mals que'l segueixen: el pauperisme, l'alcoholisme, etc.

Les experiències individuals de Calbury y Lever provaren amb llur prosperitat la possibilitat pràctica de promoure succeïtament corrents migratòries vers centres industrials establerts en plena campanya, que reunissin les ventajoses de la vida rural y de l'urbana sense'ls seus inconvenients, oferint aleshores un immens camp d'experimentació social a tots els problemes econòmics y administratius que avui preocupen a la humanitat. Això donà lloc a extensió la prova en forma col·lectiva y amb mires propietat mercantils en el vast projecte que fa alguns anys amb considerables recursos y amb sòlida base financera està realitzant la «Companyia Mercantil de les ciutats-jardins» (First Garden City Limited) que recull la idea de l'apòstol de dit moviment, Mr. Howard.

La primera ciutat-jardí fa 8 anys que ha comensat a construir-se a 55 kilòmetres de Londres y 21 de Cambridge, en el comtat de Hertford, detallant el senyor Montoliu les línies fonamentals del projecte, els seus plans, les aventajades econòmiques y socials que se n'esperen y la situació actual de les obres, en tot lo qual no's podem detenir per manca d'espai.

Indicà també succeïtament el conferenciant les empreses posteriors (com també l'anterior a Adelaide, Austràlia), de dit gènere, tant degudes a l'iniciativa patronal, com a la de corporacions obreres (sobre tot cooperatives) y fins a Municipis y Estats com el d'Hongria, y acabà son notabilíssim treball presentant com exemple tot aquest moviment de reformes que creix cada dia a l'extranger a la nostra ciutat Barcelona, que sembla posar tot son esforç en trepitjar y trossejar fins son darrer vestigi el Paradís terrenal entremig del qual es nadava.

Acabada la descripció del senyor Montoliu se projectaren més d'una cinquantena de clixés amb plans y vistes de les principals institucions esmentades en la conferència, projeccions que acabaren de demostrar l'importància d'aquelles y l'admirable gust artístic que domina en totes aquestes construccions.

El senyor Montoliu fou molt aplaudit y calorosament felicitat per son treball, un dels més notables sens dubte de tots els que s'han donat a conèixer durant el curs de conferències que organitzà la Secció d'Estudis Socials de l'Ateneu y que amb la del senyor Montoliu se donà per tennat.

Ahir se celebraren a Barcelona nombrosos actes de totes tendències y colors, sense que sortosament, passés res de nou.

Ademés del festival de la Plaça de Toros, a Sant Andreu s'hi celebraren dues professions: l'una religiosa, de shipas de Maria y l'altra d'ivella, de neas d'una escola llerrouxista d'aquell districte. A Horta's radicals celebraren també un altre acte. Y a Pedralbes (Sarrià), els caputxins que hi han celebraren també una professió.

Tot sense incidents, com hem dit.

L'Institut Homeopàtic celebrà sessió científica demà al vespre, exposant un tema el senyor Peiró.

L'arcalde de Granollers comunicà ahir a la tarda, al governador, per telèfon, que'l carlini havien desistit de celebrar l'inauguració anunciada del Centre Tradicionalista de dita vila.

«Quare causa?»

Que l'arcalde es un home que no té pretensions. Ja deien un dia que l'Excm. Sr. Marqués de Mariano es propietari d'unes cases del carrer de la Diputació, entre Claris y Llaure, per lo qual aquest humil periodista sent pel senyor Marqués unes grans simpaties. Totes les simpaties que mereixen els «pobres propietaris» d'avui dia.

Y també deien que a instances del senyor Marqués la comissió d'Ensenya acordà arrencar els arbres del carrer de la Diputació, perquè les cases de l'arcalde de Barcelona poguessin esser llogades més fàcilment, ja que'ls que volgueren llogar els pisos els anaven a visitar, se queixaven totes de la forcor que en els regnava. — Tot pels arbres.

Ja tenim, doncs, el tros de carrer de la Diputació comprat entre Claris y Llaure, sense'ls arbres malikis que fien devien fosc y humides les cases de l'Excm. senyor Marqués de Mariano.

Però heusaquí que nostre batlle no s'ocupa, procurant sempre, com bon propietari, la millora de les seves finques que són orgull de propis y enveja d'extranyes. Y així, no fa gaires dies, el nostre home se presentà a la comissió d'Ensenya y davant de tots els vocals de la mateixa, reunits beatíficament en assemblea, va dir:

«Veniu, senyors meus, para veure si és serià possible l'acordar plantar arbres en el tros del carrer de la Diputació comprat entre Claris y Llaure».

Estupefactió general.

«S'entenen, potser?» — seguí nostre home, somrient y imperterritible.

«Es que no fa gaire que'ls arbres que hi havia venien esser arrancats, precisament a petició de V. E. — s'atreu, temerós, a objectar un dels presents».

«Oh, els arbres aquells eren massa grossos y massa compulents, y amb sa arrogància obstruïen la llum dels pisos».

«Doncs, amb els que plantem ara passarà lo mateix».

«No ho creguin pas. Jo sé d'una mena de truanes que's diuen matissades, que no creixen més enllà que per l'alsaria d'un entressol».

«Així y tot — feu un altre dels vocals — aquest temps ja no es apropiat per plantar arbres».

«Oh, això no els preocupa!»

«Com, que no?»

«No, senyors, no. Aquestes truanes de que parlo, poden plantarse en el temps en que's troben. Mirin — y ensenyà papers y xifres, — aquí porto l'opinió dels tècnics, el pressupost, el projecte; tot, tot, en una paraula... No més cal que SS. SS. ho aprovin».

Novament els reunits varen quedar-se estupefactes. Se miraren entre ells y ningú digué una paraula.

Després d'una pausa breu, la sacramental frase: — S'acorda! — acordat.

«Gràcies, senyors — feu amb veu de típol senyor Marqués, despidint-se de la comissió d'Ensenya. L'home havia aconseguit lo que volia y allí, naturalment, no hi tenia més feina».

Ara l'Ajuntament ha de discutir el dictamen — que quedà damunt la taula, — y segons el qual pot veures com la ciutat la plantarà 40 truanes, baix el pressupost de 3,280'50 pessetes, en el carrer de la Diputació, davant les cases del senyor batlle.

LA SETMANA NAUTICA

La copa «Pere G. Maristany»
Després de les del rei y de la reina, és la més important de totes les que's disputen.

El programa res: «Regata Cremer Handicap al Masnou», para tots els iats que hagin pres part en les regates celebrades en la setmana nautica de Barcelona. Distància, 11 milles.

Ademés de la copa «Pere Grau Maristany» se corren altres premis:

Copa del president del R. C. B., D. R. Morató, al iat de 8 metres que arribi primer en la seva serie.

Copa de l'Ajuntament del Masnou y 500 pessetes al de la serie de 7 metres.

Copa del Casino del Masnou y 250 pessetes al primer de la serie de 8 metres.

Senyals de sortida: para els iats de 6 metres, deu hores matí.

Para els iats de 7 metres y sander-klasse, 10 h. 6 m. 20 s.

Para els iats de 8 metres, 10 h. 11 m. y 12 s.

A darrera hora se deia que també pendrien part en la cursa marítima els iats de 10'50 metres.

Les instruccions són aquestes:

Sortida. — Serà volant per series y la llinja de sortida la mateixa de les precedents regates.

Recordor. — La derrota desde la llinja de sortida fins a l'arribada al Masnou en llinja recta (S. M. N. V. Var 15' 12 N. W.).

Handicap. — El handicap s'establirà de la manera següent: S'aplicarà la escala 3 del reglament de la U. I., o sien:

Classe 6 metres: 50 s. per milla o per 11 milles 9 m. 10 s.

Idem 7 metres: 90 s. o per 11 milles 16 m. 20 s.

Idem 8 metres: 122 s. o per 11 milles 22 m. 22 s.

Idem 10 metres: 176 s. o per 11 milles 31 m. 10 s.

Per cada primer premi guanyat en les precedents regates, dos minuts a la compensació que correspongui als iats que la haguessin obtingut y un minut per cada segon premi.

La copa «Pere Grau». — Es hermoíssima. L'artífex hi ha posat tots sos cins sentits artístics; el donador, la seva proverbial esplendidesa.

Para guanyarla en propietat es precs llogar-la pel mateix guanyador dos anys en el transcur de tres. Mentres això no succeixi el propietari guanyador quedarà en possessió de la copa fins al primer de maig de l'any següent, que devindrà obligat a retornarla al R. C. de Barcelona.

La Federació Agrícola Catalana Balear celebrà la seva reunió mensual demà, a les dues del matí, en son estatge social. És la darrera abans del XIV Congrés Agrícola que s'ha de celebrar a Girona els dies 16, 17 y 18 de dii més y es preparatoria de l'Assemblea General de la Federació que tindrà lloc en el centre Principal de Girona el diimenge dia 18, a dos quarts de tres de la tarda.

Aquest matí a l'Espanya Industrial serà benedicta la nova bandera del Somatèria de Sana.

L'arribada
A l'arribar a Vilassar la gent se dividí. Uns cap a les tribunes; altres, més per poquetat de medis que per aficions bucòliques, marxaren en llarga caravana garrera, enllà cercant el punt de vista, el lloc estratègic. Alguns se cansen aviat, se resignen y fan acampament sota l'estesa brançada del primer garrofer que troben; els més valents segueixen sota el sol caminant, caminant... Vilassar està de festa y hem passat tota arca de trionf, ramalges y garlandes y entre una doble fila de faules parades, Be truites curules de sadwils, baidarres, fruites, etc., en tentadora visió pantagruèlica. Les notes, a les portes de les cases blanquíssimes, hi són també vestides de festa.

Noves llistes
Falta encara bastant para comensar y ja d'una manera vaga corren notícies de desgracies.

La noticia's precisa: a Premià, l'automòbil del senyor Vidal, de Barcelona, se li ha trencat una roda y ha volat; hi ha una senyora greument ferida, la senyora del doctor Cera, un corredor, segons diuen, y una altra senyora amb la cama fracturada.

Elogi de les onze
Les onze és l'hora senyalada para la sortida. Una bona hora, les onze. Ha estat un acort y una galanteria el triarla. Les dames, sense fer cap alour de forca, han anat pogut embellir la seva persona amb tota calma y subícia. La cursa es d'amateurs, no de professionals, per això deu fere tot lo comodament possible.

Copa Barcelona
Comensa el període palpitant de la festa. El doble kilòmetre llenat.

Se dona la sortida an en Casany, sobre «Peugeot». Als pocs minuts an en Carroas, sobre Hispano, y així peridòmicament segueixen l'Abadal, sobre Hispano, R. M. sobre Hispano. El 5 de la primera categoria s'ha retirat.

Se dona sortida an el número 1 de la segona categoria, en Casajuna, sobre Regal, y en el següent orde continuen: López, sobre Hispano; Camps, sobre Regal, y Ciudad, sobre Hispano.

Comensa la tercera categoria: Viladach, sobre Dammler; Oller, sobre Piliat.

D'aquesta categoria s'ha retirat un potx Renault.

En Grifols, sobre Rochet, obre la quarta categoria; segueixen en Fabra, sobre Dammler; Bons, sobre Hispano, y López, també sobre Hispano.

Resultats
Primera categoria: Carroas, sobre Hispano; segona categoria: Ciudad, sobre Hispano; tercera: Oller, sobre Piliat; quarta: Grifols, sobre Rochet, y quinta y última categoria: Bons, sobre Hispano. Arrestat darrere per ademes, el guanyador de la copa Barcelona, ha fet el trajecte en 1 m. 2 quints de segon.

No el veure passar els vèlcus diferents vegades, ha fet que aquesta prova resultés bon xic ensopida.

L'hora solemne del dinar
Oh ingenua imprevisió! És hora de dinar y es dolorós no saber ont ni com; més quan s'es envoltat de gent regimient entaulada, gent previsora que's troba davant de la bella realitat d'un dinar opulent.

Després d'un llarg telegràfic per cafès y restaurants improvisats a l'aire lliure, y la fi, hi hostalé compassu ens promet que dinarem. A l'hora justa ens compli la promesa.

Un captaire violinista amenisa el nostre modest festi gastronòmic.

Campionat Espanyol d'Amateurs
Vieieu, dos quarts de tres de la tarde no es pas cap hora comoda; no té res de burgesa. La digestió reclama totes les forces, y es peccat disrèucler de tant transcendental entreteniment.

Malgrat y esser tan certes totes les dites raons, es molt més gran que al matí la concurrencia.

Amb relativa puntualitat — amb molt relativa puntualitat — comensa aquesta prova.

Donen la senyal y surt el número 1, Hispano, tripulat per l'Almadrà. Són tres trocades, El 2 s'ha retirat. Segueix el 3, Coll, sobre Umi; el 4, T. B., sobre Hispano; 5, Abadal, sobre Hispano; 6, Camps, montant un Ford; 8, N. R., sobre Ford; 9, Planas, tripulant un Minerva; 10, Ciudad, sobre tin Hispano, y 12, Casajuna, conduint un Ford.

La cursa
Es l'Almadrà el qui primer tornà a passar per davant les tribunes. Se l'ovacionà.

Seguidament passà l'Abadal. Du el número 6 y s'ha col·locat ja en segon lloc. Nova ovació. En Ciudad, en Planas, N. R., en Casajuna... y han donat tota la primera volta.

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

PER TELEFON
Y TELEGRAF)

Madrid, 4, 9 nit

Informació sobre'l
pressupost d'ingressos

Discurs de don Lluís Sedó

Davant la Comissió de Pressuposts del Congrés ha continuat aquesta tarda l'informació sobre'l pressupost d'ingressos. L'acte ha estat molt concorregut. Ademés de la comissió en ple, presidida pel senyor Suárez Inclán, han assistit els alts funcionaris del ministeri d'Hisenda, escriptors professionals i nombrosos diputats i senadors, entre ells els senyors Azorín, Soler y March, Zulueta, comte de Sagasta, Salillas y Fedregal.

El primer terme ha informat el senyor Sedó.

Comença saludant a la Comissió, en nom de les entitats que l'han nomenat per a informar.

Diu que creu haver realitzat una tasca prioritària, separant del camí de la protesta l'acció de les entitats econòmiques, i creu que la comissió agraria i tindrà en compte la tasca preventiva que les entitats econòmiques realitzen, venint a col·laborar amb la seva opinió a l'obra de la comissió de pressuposts.

Quan nosaltres teníem una exportació de 500 milions a les colònies eren assumptes agens per nosaltres els que avui ens trobem molt d'afavor, perquè tenim de buscar compensacions a la nostra ació.

Avui els pressupostos atenció molt directament a l'indústria, perquè una ació fiscal pot determinar, segons que estigui bé o mal orientada, conseqüències bones o males per a l'indústria.

Avui, al confeccionar els pressupostos, se han solert moltes confusions, i ho es fixa en el que fa Anglaterra, que en ocasions no ha dubtat en anar al referendament.

Avui les nacions tenen fatalment que cercar en l'expansió de seus productes la compensació de la penúria interior i així explica la necessitat d'augmentar els pressupostos.

Per a notar les xifres a que arriben els pressupostos francesos, anglesos i alemanys, y diu que nosaltres tenim d'anar, com aquests països, a donar un veritable caràcter comercial als nostres pressupostos.

Avui hi ha que traua al pressupost el caràcter partidista, però no conecionant l'obra econòmica.

Alta característica dels pressupostos moderns és la seva marxa creixent.

Cita els augments que els pressupostos de diferents països han experimentat, seguint el d'Espanya de 40 per 100 en 12 anys.

Ara ens trobem aquí en un moment crític amb la supressió dels consums. Amb quina rapidesa s'han reduït els consums, que es calcula que aquests s'han reduït en un 25 per 100.

Hi ha una tendència a rellevar a les classes pobres de tot gravamen, i per això s'ha de gravar a les classes acomodades. Fa falta un sistema de bases segures, doncs ens trobem enfront una reforma radical del pressupost.

En pocs temps ens hem trobat amb que les tan importants com el d'utilitats unes vegades han tributat amb el 12 i altres amb el 6 per 100. En un període de sis mesos hem tingut tres regimens diferents. Així es té un país en un estat de convulsió constant, que perjudica molt.

Nosaltres hem de reconèixer l'estat de fet actual i hem d'oferir al Govern nostra col·laboració, indicant-li les mesures que pot utilitzar per adquirir ingressos sense perturbacions.

Hi ha necessitat d'organitzar una Junta de l'Hisenda Nacional, per marcar orientacions i en ella no sols hi ha d'haver representació de la política sinó de l'indústria i del comerç.

Una de les funcions seria la creació de estadístiques.

Hi ha que veure la desigualtat amb que per territorial tributen les diverses províncies i així és una injustícia que deu corregir-se y se conseguiria valentia de les Diputacions provincials, posant en condicions a les que no ho esguin per administració.

Per a això caldria el sistema mixte. A les que hagin provat la seva capacitat administrativa se les podria confiar la formació del Catastre. Com compensació se les hi donaria un repartiment equitatiu de la riquesa descoberta. La diferència entre ella y el cupu actual seria el marge per l'estímul i el pagament de la formació del Catastre.

A Espanya podria costar la formació del Catastre uns 400 milions de pessetes. Així seria prenent per base el preu de 8 pessetes per hectàrea.

Hi han altres Diputacions que no's troben capacitades per l'exercici de funcions d'aquesta classe. Per a aquestes acudiríem als Ajuntaments per a la formació del Catastre.

En aquest ordre de col·laboració se podrien crear determinats organismes, com són les Cambres de Comerç i Indústria, de sindicació forosa. Així podria estar realitzat en un període màxim de dos anys.

Així el projecte del Govern sobre aquestes Cambres.

Afegeix que constituïdes aquestes Cambres, el seu resultat seria positiu. Per ells s'establiria la realitat de la declaració de la riquesa.

Es precisa que'l contribuent conegui el màxim del tribut, doncs la fixació d'un tribut inclou porta una baixa sempre, perquè se aplica al frau per eludir-lo.

Hi ha que anar a l'impost únic sobre les utilitats, puig an aquesta s'hi ha de anar per graduació, perquè no es possible fer-ho de pròpiament.

Se podria aplicar a Societats que's dediquen al per major, després de reduir-la el 10%, y per la petita indústria establir un regim de patents: Així, dintre de pocs anys s'arribaria a l'impost únic d'utilitats.

Cita per demostrar un exemple de comerç i altre d'indústria y diu que es precis que desaparegui el dualisme existent entre'l 6 y el 12 per 100 per indústries anàlogues.

Per a aplicar l'impost d'utilitats des d'ara se comença a aplicar l'escala d'amortització. Se des d'ara dividim en tres graduacions, que són 8, 16 y 24. Per a sortirnos del moment actual, per les reformes econòmiques del Govern, hem de determinar quines són les nostres fonts de riquesa.

Una de les contribucions que podria produir la centralització dels serveis en la mateixa direcció.

Presenta la desproporció que hi ha entre França i Espanya en la matèria, puig aquí hi ha sols per la vigilància 14.000 carabiners y a França amb 20.000 s'atenen tots els serveis.

L'ingrés per les utilitats deu considerarse en el pressupost com una eventualitat y no creure que amb ells se va a la nivellació.

El sucre poden produir grans ingressos: amb un consum de 94 milions de kilograms hi ha una existència a les fàbriques de 120 milions.

Mediant aquest sistema de lliure concurrència s'hauria evitat aquest desastre de la realitat que ha produït constants protestes entre l'agricultura y la fabricació.

Francia obre 155 milions per aquest impost y nosaltres podríem obtenir de 15 a 16 milions de pessetes, anant a un relors gradual.

Una de les solucions seria anar a la exportació d'aquest article.

Les nacions acudeixen a l'auxili de les

indústries, bé rebaltant les contribucions, bé donant facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Aquests medis indirectes podrien y desuïm nosaltres utilitzar-los.

Un altre article de grans rendiments és l'alcohol.

En la renda de tabacs en un període de 25 anys hem arribat de 90 a 120 milions de pessetes.

No som partidaris d'una gravamen bruta, però sí gradual en aquesta renda, que's dongués un augment de 10 a 15 milions, gravant les labors fines.

Demana excepcions per a la petita propietat.

Un altre dels punts que hem d'apreciar és la plusvalia. No hem d'entendres als tipus d'altres nacions; hem de anar per baix dels tipus anglesos y alemanys en les transaccions de persones jurídiques. L'aplicació d'una escala gradual sobre 400 milions de riquesa que hi ha a Espanya produiria un augment de 10 milions. No es probable en un període curt arribar a la renda global.

Les temptatives del Parlament foren diferides per entendre que la seva finalitat era quelcom més que'l rendiment de la cèdula y així trobava grans resistències en la falta d'educació econòmica del país.

L'orde d'impostos que afecten a la plusvalia són orientacions que han de tenir-se en compte en el pressupost, puig fatalment s'ha d'arribar a ells.

El pressupost no ha de tenir un caràcter purament fiscal; ha de mirar al demà y a l'entendre al foment del comerç y de les indústries.

L'administració és l'ànima de les nacions y la "panacea" de molts mals, entre ells l'emigració; hi ha que pensar en els estímuls que s'otorguen a la implantació de indústries noves, en alguns països se'ls dona exempcions per un període de deu anys, com ha ocorregut recentment a l'Argentina.

Així podria fer-se aquí per les noves y fixes; altre període més curt per a les que tenen similars al país.

Pràcticament fa poc el diputat senyor Seoane s'ocupà d'un assumpte important, sobre l'alimentació dels transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la partida de ports espanyols y que la tarifa no excedís de la que aplicuen en ports estrangers. Les admissió temporals són una teoria res més. Però que donguí garanties hauria de crearse'l sistema de les agrupacions que serien fidelment vigilades. Els dipòsits frances dintre de normes diferents a les actuals.

La quantitat de productes que podria donar l'alimentació de productes y repercutiria en facilitats per a l'exportació, bé rebaltant els transports. Així es ara de més interès perquè ens trobem amb el perill de ser desallotjats mercantilment del Marroc si no abatem els transports. Nostres companyies inciden la seva partida en ports estrangers y ens trobem de vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Hi ha que fer una política militar, una de la classe mitja y una industrial, sobre tot de transports se requereix també una política social.

Afirmar que les nacions han anat forades a l'impost sobre la renda per una política militar, social y industrial.

Se dol de que la tasca parlamentària no sigui més profitosa perquè els diputats se dediquen més a discutir sobre les formes de govern y sobre qüestions que agraden a la política que a tractar els assumptes d'interès per al país, com són els financers.

Censura el sistema de recomanació existent a Espanya, en el que hi intervenen els arxaldes, els arrendataris y fins els empleats d'aquests.

Nota la falta de personal administratiu per implantar orientacions financeres.

El projecte dels senyors Canalejas y Cobian se dirigeix cap a un canvi radical de tributació.

Demana la agregació al ministeri d'Hisenda dels registres de la propietat per que serveixin com en tots els països d'instruments fiscals.

Creu que'l pressupost de gastos no pot fer-ho bé el ministeri d'Hisenda; deu esser tasca parlamentària y singularment de la Comissió. Els pressupostos se basen en dues normes primordials que són el cens de la població y l'augment de la riquesa.

Exposa la necessitat de fer del servei de Correus un importantíssim element bancari, com succeeix en tots els països.

Diu que les comunicacions d'Espanya són pobres y dolentes, y així es un estorbo pel desenvolupament de la riquesa, base d'una bona política financeria.

Exposa son temor de que no hi hagi cabals per als transports, mentre que n'hi hauria de haver-hi per als problemes com el militar.

Demana que s'estableixin recàrreges especials sobre la contribució en les localitats que vulguin un ferrocarril secundari.

L'Estat no pot carregar amb els gastos de les obres que interessin concretament a les localitats.

Manifesta que per que's serveis de Correus y telègrafs constituïssin una institució bancària, seria precis posar-los a la categoria d'un sol ministeri.

Acaba insistint en la necessitat de fer una política social, militar y financeria que sigui clara, definida y terminant, que atengui la capacitat tributària.

La prefectura marítima de Tolon ha donat ordres a un contraporteller per que immediatament surti a alta mar en busca de un aeroplà que s'ha senyalat com a perdut a 50 milles de Laciote. S'ignoren de moment més detalls.

Rio Janeiro, 4 juny. — Ha mort el conegut aviador brasiler Quizeoz, que fa alguns dies caigut desde una gran altura, realitzant un dels seus experiments.

ELS AGRICULTORS PORTUGUESSOS

Lisboa, 4 juny. — En el poble d'Evores celebraren els agricultors un miting.

Hi assistiren més de vuit mil y en el que formularen les següents reclamacions: augment de jornal, reducció d'hores de treball y millor qualitat d'aliments.

El governador civil ha eridat a una delegació de propietaris agrícoles per demanar-los que estudin la manera d'arribar a un acord amb els seus obrers.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Aquest vici de no estudiar és el calvari dels autors y la mort de les obres. El pobre actor, que té l'ensenyat carregat d'obres, portant viva dintre seu tota la plasticitat del drama o la comèdia, y s'estressa fent observacions per que'l gest y matís de la paraula corresponguin a lo que imaginat quan escrivia l'obra. L'endemà l'actor ja ha oblidat l'observació, perquè no ha pogut incorporar-la a la lletra que no sabia; y els ensenys van passant, y els actors aprenent-hi fadigament no més que les paraules del paper y la materialitat de les col·locacions, o sigui el lloc que ocupen els personatges en cada escena; y arriba la nit d'estrenar l'obra, y aquesta no viu, y tot lo que es matís, tot lo que es moviment y palpita d'humanitat, tota la part verament artística en una paraula, queda completament inútil. Els actors, que no donen temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

Així es generalment desigual y inarmònic. Al costat de grans acerts, que troba d'intimitat, té caigudes horribles. Quan el paper no el ve de cara, com se diu en argot teatral, o sigui quan no s'adapta a la seva genialitat no sols d'actor, sinó d'home, no s'hi pot tenir mai cap confiança. Igual pot fer-se amb el director, que no donant temps d'inspiració, el paper degudament. La majoria d'obres s'engenen una quinzena. Y els nostres actors podrien saber-se de memòria, sense necessitat d'apuntador, si no perdessin tantes hores malparlades els uns dels altres y del teatre que'ls fa viure. La prova està en que les actrius, que no rambegen ni cafetegen, se troben deslliurades de la majoria d'aquest gran defecte.

</

L'Aplec de la Sardana

S'ha publicat el programa pel qual se regirà la V festa de l'Aplec de la Sardana, que se celebrarà el propi vinent diumenge, dia 11 de juny.

Matl. — A les deu hi haurà ofici. A les onze, y com homenajes a l'indivisible plantador de les sardanes llargues, en Pep Ventura, s'executarà la seva típica sardana «Per tu plora».

Seguidament, y a la «Quinta Joana», s'hi executaran les següents sardanes: «La fira», Molins; «Canigoneca», Coll; «Catalanitat», Bou; «Canó elena», Serra; «Tarda», a dos quarts de quatre, p. la plassa superior de Vallvidrera s'hi celebrerà una «Audició d'honor als compositors de Catalunya», estrenant-se les següents sardanes inédites:

«Quiconca la sempre trista», Espadaler; «Rosada», Ballells; «Dansa de gnoms», Font. Com a record al malaguanayista metge Josep Rigu, s'executarà la seva hermosa sardana «El camí de la flosca», que serà ballada com a Sardana de les garlandes, y dedicada preferentment an els que hagin estat afavorits en el sortiej que's farà de tres artistes garlandes. «Cris de germanor», Cademont; «Anyoransa», Serra; «A plena llum», López Franch; «Soleada», Pujol.

A les sis: audició de cançons populars a càrrec de l'Orfeó Català, dirigit per en Lluís Millet.

Al vespre se celebrarà una extraordinària funció de gala al teatre del Bosc, en honor de la Comissió executiva de la festa anyal «L'Aplec de la Sardana». La companyia que dirigeix en Pere Codina posarà en escena «Mar y cel», den Guimerà, y en els entractes, comensarà y final de l'obra la «Principals», de Perelada, executada les següents sardanes:

«Vora'l mar», Molins; «Camperol», Soler; «Vidamor», Serra; «Claror de posta», Pla; «L'esvalot de la plassa», Serra; «Espais», Serra.

En l'interval del segon al tercer acte, serà llegida l'hermosa poesia den Maragall, «La Sardana».

Com tenim dit, l'Orfeó Català, dirigit per en Lluís Millet, podrà parlar en qualsevol d'aquesta patriòtica festa, que tindrà lloc el proper diumenge, dia 11, durant tot el dia, en els boscos de Vallvidrera. L'Orfeó Català, tenint en compte el caràcter de l'Aplec, ha escollit un triat programa, tot ell de cançons populars, que resultarà molt interessant. La cooperació de l'Orfeó Català a l'Aplec li donarà enguany una importància excepcional, y així una que una de nostres millors cobles, «La Principals», de Perelada, es l'encarregada de l'execució del programa, y a que les figures més notables del Teatre Català contribueixin també al major interès de la festa de nostra «Principals» representant y llegint treballs dels nostres grans poetes, Guimerà y Maragall, fa esperar que l'Aplec serà desitjable enguany una festa definitiva i consagrada en el nostre poble, després d'un treball constant dels seus organitzadors durant cinc anys.

L'èxit més que seguir de l'Aplec, afavoreix en gran manera l'idea que desde l'implantació d'aquesta festa té en projecte la Comissió executiva, així es: fer de l'Aplec una festa eminentment nacional catalana amb vida pròpia, amb caràcter ingenu de casa nostra.

Pera lograr això, falta no més que tots els catalans de bona voluntat vulguin ajudar als organitzadors. Cal fèrmosen ben bé carregar de que les festes que, com l'Aplec, són absolutament gratuïtes, necessiten un fons d'altre pera poderles portar a cap. Cal fixar-mos amb que durant cinc anys, quan els quants, uns contadíssims joves entusiastes, han mantingut la festa posant-li el seu treball y els seus cabals, sense exigir res de ningú, pregant subvencions que moltes voltes no han vingut, però donant cada any més importància y esplendor a l'Aplec. Y encara cal pensar en una altra cosa: cap any els organitzadors de l'Aplec han tingut la desgracia d'una pluja, però si un any aquesta se presentés, allavors el sacrifici dels organitzadors de l'Aplec pera cobrir el déficit d'un miler de pessetes que aquesta festa portaria, seria massa dolorós. És precis, doncs, fer de l'Aplec una festa definitiva y assegurar-li una vida independent, y, a l'èctec, la C. E. en la darrera Junta va acordar constituir una comissió d'administració i socis protectors amb la quota d'una pesseta trimestral.

La quota aquesta creiem que tothom pot pagar-la y esperar que els esforços de la Comissió executiva se veuran coronats per l'èxit y que tots els amants de les nostres costums hi cooperaran.

Les adhesions, que comensaran a començar desde'l present trimestre, poden enviar-se al senyor secretari de la Comissió Executiva, J. Sanxo y Farrerons, carrer Nou de la Rambla, 18, segon.

Pels cecs, sord-muts y anormals

El professorat de l'Escola Municipal de cecs, sord-muts y anormals, y al seu davant l'inspector doctor don Francisco Torres y el director don Joan Nogué, han tingut una bella y ensopegada iniciativa: la de impulsar la creació d'un «Patronat de Catalunya» pera cecs, sord-muts y anormals.

La tasca del Patronat, segons d'una sentència circular que hem rebut, firmada per tot el claustre de l'Escola, ha de ser la de facilitar a estos infelices, todos los medios necesarios para que puedan ganarse el sustento y ello se logrará ampliando la enseñanza de oficios, creando talleres especiales para esta clase de individuos, así como facilitando la expendición de los productos por ellos elaborados. Allí donde no alcanzan los recursos que obtengan con su trabajo para subvenir las necesidades de la vida, el Patronat cuidará de proporcionar lo que falte a sus adoptivos.

Pera conèixer de totes les persones de sentiments generosos, a les quals recomanem cordialment aquesta obra, anem a transcriure les bases d'organització del Patronat. Són aquestes:

Primera. — El Patronat de Cecs, Sordomudos y Anormales, tiene por objeto la protección de estos desgraciados en todos los órdenes de la vida.

Segunda. — Para los fines expresados en el artículo anterior, se crearán talleres de oficios asequibles a estos individuos, donde se les dará el trabajo indispensable que les ha de proporcionar la subsistencia.

Tercera. — A fin de imprimir un buen régimen al Patronat, habrá una Junta que se nombrará electivamente entre los socios que lo constituyan.

Cuarta. — Al objeto de recabar los recursos indispensables a los fines de la Asociación, se establece una cuota mínima mensual de cincuenta céntimos, pudiendo ésta aumentarse a voluntad de los donantes.

Quinta. — Las cuotas no se satisfarán hasta tanto esté elegida la Junta definitiva del Patronat, el que se regirá por un Reglamento especial, que se pondrá al examen de los asociados en junta general de apertura, convocada a dicho efecto.

Sexta. — Interin no esté nombrada la Junta anterior, el Claustro de Profesores de la Escuela Municipal de Cecs, Sordomudos y Anormales, actuará como a tal, siendo el citado Claustro el encargado de redactar el Reglamento, además de verificar los trabajos necesarios para la formación del Patronat.

Esperem que la constitució del Patronat serà ben aviat un fet.

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL (CATALÀ). — Avui, dilluns:

DARRERES FUNCIONS DE LA TEMPORADA

Tarda, a dos quarts de quatre: 66.ª representació de la gran creació de l'eminent dramaturg Angel Guimerà,

LA REINA JOVA

el monòleg den Vallmitjana, EN TERREGADA, pel senyor Giménez, y la passa LA TORRE DELS SUSTOS. — Nit, a les nou: 67.ª representació

LA REINA JOVA y LA REINA VELLA

per les senyores Xirgu y Morera. — Demà, despedida de la companyia, benefici de l'Hospital de la Santa Creu: LA REINA JOVA, CONCERT PER LA BANDA MUNICIPAL y ELS ZIN-CALOS (Els gitanos). — Despatxa a comptaduria.

TEATRE PRINCIPAL

EL GRAN RAIMOND

Rei universal dels misteris. Debutarà el 10 de juny, donant molt poques funcions.

TEATRE ROMEA. — Companyia Pere Codina.

Avui, dilluns, darreres funcions de la temporada. Tarda, a dos quarts de quatre: 8 actes: «La verge boja» y «Felipe Derblay». — Nit, a les nou, despedida de la companyia, benefici dels empleats J. Padrós y R. Jorret: «Terra baixa», «Tribut al mar» y «Servei d'amor».

TEATRE TIVOLI

Gran companyia italiana d'òpera còmica y òpera de Amadeu Granieri, dirigida per Adrià Marchetti. — Avui, dilluns, tarde, a dos quarts de quatre: l'òpera en tres actes,

Vedova allegra

Nit, a un quart de deu: l'òpera en 3 actes,

Sogno d'un valzer

Butaca amb entrada, 2 pessetes. Entrada general, 10 céntims. — Demà, dimars, estrena de l'òpera en 3 actes, «Una manovra d'Antoni». — Divendres, «Serata d'onore de la primera tiple Anita Patrizi Granieri». — Se despatxa a comptaduria.

Teatre de Novetats

Temporada d'istiu Comp.^a dramàtica

MARIA GUERRERO

Fernando Diaz de Mendoza

INAUGURACIÓ EL DIA 10 DE JUNY

Continúa obert l'abonament per 15 funcions a DILLUNS, DIMECRES y DIVENDRES de MODA

TEATRE DE NOVETATS. — Empresa artística, dirigida pel mestre Bracamonte. — Avui, dilluns, dues extraordinàries funcions. Tarda, a un quart de quatre: primer, «La alegría de la huerta»; segon, «Bohemios»; tercer, «La corria de toros»; quart, «Carceleras». — Nit, a un quart de deu, benefici dels apuntadors Alfred Marín y Manuel Dolader y del cor de senyores: primer, «La alegría de la huerta»; segon, «La corria de toros»; tercer, «Carceleras».

ELDORADO (TEATRE DE CATALUNYA). — Companyia Larra - La Riva. — Avui, dilluns, últimes funcions en dia festiu; tarde y nit: la preciosa comedia en tres actes, den Benavente, «Lo cursi», y el graciós jueget còmic en acte y dos quadros, «La encadenada». — Demà, dimars: «El gran Carracedo» y «Los hijos artificiales».

TEATRE GRANVIA

Companyia Vega-Puchades. — Avui, dilluns, dues grans funcions. Tarda, a dos quarts de quatre: nit, a les nou, 4 actes, 4 primer, «Bohemios»; per la senyora Girona; segon, «El contrabando», èxit del senyor Vallejo; tercer, l'òpera en dos actes,

El príncipe sin miedo

(nova), de grandios èxit. — Demà, dimars, gran funció. — Dimecres, debut del tenor Rafael Izquierdo. — En assaig, «Aires de primavera» y «Sangre y arena».

TEATRE NOU

Avui, dilluns, tarde, a les tres, sen illa: 10 céntims: «Los chicos de la escuela», per Pura Montoro y Viñas. — A les quatre, especial, entrada 30 céntims: primer, «L'Espanta», èxit den Juli Vallmitjana; segon, «La moza de mulas», gracia y rialla continua amb Pura Montoro y Pep Viñas. — A les sis, especial: 30 céntims: primer, «Huelga de criadas»; segon, èxit veritable, «La caricatura del general», preciosa música de Juan Lehar. — Nit, a un quart de deu, funció sencera: 30 céntims: primer, «La huelga de criadas»; segon, «La moza de mulas», cada dia agrada més y més aplaudeix a Pura Montoro y Pep Viñas; tercer, l'èxit indiscutible «La caricatura del general», per Salud Rodríguez, Santpere y Viñas. — S'està pintant preciosa decoració per la proxima estrena de «Gente menuda».

TEATRE CÒMIC. — Avui, dilluns, tarde, a les tres, sen illa: «Las dos reinas». — A les quatre, especial: primer, «Molinos de viento»; segon, «El club de las solteras». — A les sis, especial: primer, «Las dos reinas»; segon, «El chico del café». — Nit, a un quart de deu, funció sencera a preus d'especial: entrada, 35 céntims. Colossal programa, 4 actes, 4 primer, «Molinos de viento»; segon, «Las dos reinas»; tercer, «El chico del café»; quart, «El club de las solteras». — Dimars, dimecres y dijous, no hi ha funció pera donar lloc als assaigs generals de la grandiosa sarsuela en un acte y cinc quadros, original dels senyors Perrin y Palacios, música del mestre Rafael Calleja, «La tierra del sol». — Divendres, estrena de dita obra, amb assistència dels autors. — Se despatxa a comptaduria.

TEATRE MASINI

Abans Teatre Comtal (Marqués del Duero)

El veritable teatre d'istiu, el que reuneix millors condicions. — Gran companyia de òpera italiana, dirigida pel mestre Mazzi. — Avui, dilluns, a un quart de deu, debut del colós tenor,

FERRE

amb l'òpera

IL TROVATORE

per les senyores Leveroni, Gibernau, senyores Roca y Brosa, Buca, amb entrada, 10 pessetes, entrada general, 25 céntims. — Se despatxa en el kiosc «El Sol», davant Liceu.

GRAN TEATRE DEL BOSQ. — Companyia de sarsuela y òpera espanyola. Direcció, don Francisco Pérez Cabrerio; tiple, senyores Grillo, Gil y Viada; tenors Simonetti y Rosal. — Avui, dilluns de Pasqua, tarde, a tres quarts de quatre: primer, la grandiosa sarsuela en tres actes y vint quadros, música del mestre Caballero, «El salto del Pastor», protagonitzats per senyora Grillo y senyor Rosal; segon, la famosa obra, «El dió de la Africana», protagonitzats per senyora Grillo y senyor Simonetti. — Nit, no hi ha funció. (Vegeu-se cartells).

GRAN TEATRE ESPANYOL

RICART CALVO

Avui, dilluns, a dos quarts de quatre: tarde, DON ALVARO 6 LA FUERZA DEL SINO protagonista R. Calvo. — Nit, a dos quarts de 10: LA VIDA ES SUEÑO per R. Calvo, y «Las codornices». — Demà, «Gran galeote». — Se despatxa a comptaduria.

TEATRE ESPANYA. — Gran companyia dramàtica, dirigida pel notable primer actor don Frederic G. Parreño. — Avui, dilluns, festiu de la Pasqua de Pentecostes. Tarda, a les quatre, el renomada drama clàssic en set actes, dividit en 12 quadros, «Don Alvaro 6 la fuerza del sino», en el que fa una veritable creació del protagonista l'incomparable primer actor senyor Parreño. — Nit, a les nou, estrena en aquest teatre de l'aplaudidíssim drama en 5 actes, de don Benet Pérez Galdós, «Electra», l'obra serà posada amb tota propietat pel notable primer actor senyor Parreño.

FRONTÓ COMTAL. — Grans partits tots els dies a les quatre de la tarda. — Dijous y dissabtes, tarde y nit.

SATURNO PARQUE

PLASSA D'ARMES DEL PARC

Telèfon 2160

«LOS URALES», MONTANYES RUSSSES «WATER CHUTE», «TIN TIGLO XX», «CARROUSEL ELECTRE-CIRCULAR», APARELL DE DIVERSIONS MARITIMES, TIR AUTOMÀTIC NORD-AMERICÀ, «EL CABARET DU NEANT», CAFÉ «HIG-LIFE» amb tota classe de begudes. Servei esmerat. Tots els dies, tarde y nit, grans concerts per les bandes dels regiments d'Alcàntara y Vergara. — Entrada principal pel passeig de la Duana.

Entrada de passeig, 10 céntims.

Pera informacions y dades, dirigirse al senyor J. Dorwan, director general.

Comissió deportiva del cim del Tibidabo

SALUD Y RECREU

Avui, dilluns, concert per la brillant música del Batalló de Cassadors de Barcelona. Columnes, Carrousel, Skating-ring, Boxball, Tir Flabert, Distractions variades, etc.

Jardins del Sportmen's Park

Saló de Sant Joan

Totes les nits

a l'aire lliure

Esmerat servei de cafè. Sport-tir agregat al Tir

Nacional. Viatges en aeroplà. Skating-ring. El trapezi de fide de la segona. Diversions. Entrada de lliure circulant, 10 céntims. Dies festius a la tarde, brillants audicions de sardanes.

Concerts

VI Exposició Internacional d'Art

Palau Municipal de Belles Arts

Avui, dilluns, a les cinc de la tarde, gran concert d'òrga, pels mestres Daniel.

ENTRADA, UNA PESSETA

Gran Eden Concert

Music-Hall Parisien. — Unic a Barcelona. — Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre; nit, a dos quarts de deu: Gran espectacle de variats.

ALCAZAR ESPAÑOL 7, Unió, 7

Gran càr concert. — Restaurant de primer ordre

Tots els dies tarde y nit, GRAN TROUPE DE VARIETATS, ARTISTES ESPANYOLS Y EXTRANJERES.

La Terraza

Rambla Mitg, 36-38

Telèfon, 1.454

Restaurant a totes hores, luxosos salons pera banquets, servei a la carta, cuina francesa y espanyola

Music-hall LA BUENA SOMBRA 3 Gintol, 3

Exit delirant de la nombrosa troupe franco-anglo-espanyola, en la qual figura

Mlle. DEARLINE

F. Deville — Overlinda

Entrada, lliure — Butaques, gratis

Cinematògrafs

SALA MERCE

Noves variats a les grutes. Gran programa: «Torib ha perdut l'agulla», «L'estandart», «Actualitats número 33», «Un venedor ambulante», probablement «Carreers d'automòbils copa Barcelona», «Lluita japonesa», y altres.

GRAN CINE BOHEMIA

Avui, dilluns, grans estrenes:

CORRIDA DE LA PRENSA EN MADRID

por

VICENTE PASTOR, GAONA y MANOLETE

«Espantoso castigo de Janni el Trovador», «Amor de ciega», «Mono por amor», «Hungria pintoresca», «El estandarte», la d'actualitat

Carrera de voiturettes 1911

y altres. — A dos quarts de dotze, gran sessió vermuth. — Demà, dimars de moda.

GRAN SALÓ DORÉ

Avui, sessió matinal de onze a una; gran programa de cinematògraf y

4 - colossals atraccions - 4

Sessions de quatre a dos quarts de nou y de dos quarts de deu a dos quarts d'una; atraccions que alternaran

SALDAR - SALDAR - SALDAR

músical colossal

The 4 Villards

contorsionistes excentrics.

The Felitos

excentrics colossals anomenats els

2 - Pallassos madrilenys - 2

MISS PAULA PETERS

amb sos gossos, monos, ponet, mula y os.

Estrena de la pel·lícula

Carreers d'automòbils Copa Catalunya

DIORAMA

Avui, dilluns, estrena de la pel·lícula

Carrera de automòbils 1911

Corrida de toros de la prensa de Madrid

«La madre de la muerte» «El viejo patrón», «Lucha japonesa», y altres.

IDEAL-CINE

605, Cortes Catalanas, 607

(ENTRE P. DE GRACIA Y R. CATALUNYA)

El local més ventut de Barcelona. Diametrament més de 2.500 metres de hermoses pel·lícules y 2 o 3 d'estrena; grandios programa.

ARISTOCRÀTIC MATINEE DE ONZE A UNA

Avui, estrena de la pel·lícula «Copa Barcelona» - «Curses d'automòbils a Vilassar».

Cine WALKYRIA

Ronda Sant Antoni, cantonada Riera Alta — Local còmod, capla pera més de mil persones, fet exprés pera cine; únic que projecta amb claretat y sense oscilacions.

Grans estrenes tots els dies. — Preus econòmics.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50 Els divendres, bouillabaisse. Dissabtes, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

4 de juny de 1911

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRO ALGODONERO DE BARCELONA.

LIVERPOOL, 3 de juny

Anterior Tanca Obra 2.ª 3.ª Tanca

Disponible..... 8'33

Juny..... 8'06

Juny-Juliol..... 7'98

Juliol-Agost..... 7'90

Agost-Setembre..... 7'81

Setembre-October..... 7'20

October-Novembre..... 7'02

Novembre-Diciembre..... 6'96

Diciembre-Janer..... 6'94

Janer-Febrer..... 6'94

Febrer-Mars..... 6'95

Mars-Abril..... 6'95

Abril-Maig..... Nom.

Festa.

Juliol..... Ant. Obra Avui-Obra

Novembre..... 20 15'32

Festa.

NOVA-YORK, 3 de juny

Anterior Tanca Obra 2.^a Tanca

Disponible..... 15'75

Juny..... 15'57

Juliol..... 15'07 15'70

Agost..... 15'12

Setembre..... 15'60

October..... 15'19 15'21

Diciembre..... 15'10

Janer..... 15'08

Mars..... 15'08

Quint

NOVA-ORLEANS, 3 de juny

Anterior Tanca Obra 2.^a Tanca

Disponible..... 15'76

Juny..... 15'38

Juliol..... 15'58

Agost..... 14'70

Setembre..... 15'55

October..... 15'14

Diciembre..... 15'09

Janer..... 15'12

Mars..... 15'27

Festa.

Arribades als ports dels Estats Units: 9.000 bales en un dia, contra 4.000 de l'any anterior.

Preus corrents de cotons en rama, donats per la Junta Sindical del